

CREC EN LA SANTA MARE ESSLÉSIA CATÒLICA!

En una sessió de formació sobre el Credo, després de comentar l'afirmació «crec en l'Església Catòlica», alguns dels participants varen intervenir per manifestar que en alguns moments es fa difícil creure en l'Església. Alguns grups de creients con-

templen l'Església com un obstacle per creure en Jesucrist, més que la possibilitat d'estar-hi en comunió i confiar-hi. No és una qüestió només d'ara, sinó de sempre, però avui, pels fets que tots coneixem –com la pederàstia, les divisions internes, les dificultats per respondre als nous reptes que se'ns plantegen– apareix la desconfiança. Algunes expressions de mostra: «Crec, però no en l'Església»; «cal enderrocar l'Església per edificar-la de nou»; «jo ja m'entenc amb Déu mateix»; «espiritualitat, sí; religió i catolicisme, no»; «l'Església ha traït el seu fundador i els seus orígens»...

Cal notar que, precisament en aquest temps de Pasqua, les primeres lectures de les celebracions són del llibre dels Fets del Apòstols, que mostra com l'Església continua la missió de Jesucrist enmig de les dificultats externes i internes. Se'ns convida a contemplar com les comunitats cristianes compleixen la missió confiada pel Senyor.

«L'Església continua la missió de Jesucrist enmig de les dificultats externes i internes»

A més, en aquest cinquè diumenge de Pasqua, l'apòstol sant Pere escriu en la seva carta que «Jesús és la pedra angular i que els cristians són pedres vives, poble escollit, poble sacerdotal, nació sagrada, possessió personal de Déu». Per això, el contrast entre aquestes notes sobre l'Església i la seva realitat és la que sovint pot portar a la desconfiança.

Qui ha volgut l'Església? Ras i curt: Nostre Senyor Jesucrist! S'ha especulat sobre en quins moments explícits se'n va produir la «fundació», com si es tractés d'un acte jurídic. Certament, trobem en els evangelis uns moments significatius, com la invitació a la conversió i a la fe; la crida i missió dels dotze apòstols; l'encàrrec a Pere de ser pal de paller –amb el canvi de nom de Simó

a Pere–; la institució de l'Eucaristia i de fer el memorial d'entrega –com en el darrer sopar–; la reanimació després de la resurrecció de la fe dels deixebles i del grup; la vinguda de l'Esperit... Per tant, és la conseqüència de la vida, mort i resurrecció de Crist, de la seva missió salvadora, que havia de continuar al llarg de la història humana. Per això l'Església neix de la Pasqua del Crist, que per realitzar la seva missió de salvació ha volgut l'Església. Això no vol dir que Crist establís tots els aspectes institucionals que l'Església, amb la inspiració de l'Esperit i la saviesa dels mestres i sants, ha desenvolupat als llargs dels segles.

El Concili Vaticà II expressà magníficament que l'Església és de Déu i dels homes: «És la multitud, el poble, reunida en el Pare, Fill i Esperit Sant».

L'Església és de Déu, i per això és santa; però és dels homes, i per això és alhora pecadora. Tot el Poble de Déu som pecadors, amb més o menys responsabilitat. Tots necessitem la salvació.

Tanmateix, així com som conscients de les flaqueses i pecats, també ens cal ser conscients dels fets que són senyals que l'Evangelí és viu.

No podem tornar a inventar Crist a cada generació, ni reinventem els sagraments ni els evangelis. A cada generació podem trobar-nos amb el Crist, els evangelis i els sagraments gràcies a l'Església.

Crec en l'Església santa i pecadora!

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols, 16, 1-7

Per aquells dies, com que anava augmentant el nombre dels deixebles, els creients de llengua grega es van queixar dels de llengua hebrea, perquè les seves vídues eren desatenses en el servei diari d'ajudes als pobres.

Llavors els Dotze van convocar l'assemblea de tots els deixebles i els digueren: —No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a servir a les taules. Per tant, germans, trieu entre vosaltres set homes de bona reputació, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta tasca. Nosaltres continuarem dedicats a la pregària i al servei de la Paraula.

La proposta va agradar a tota l'assemblea, i elegiren Esteve, home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicanor, Timó, Pèrmenes i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els van presentar als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans.

La paraula de Déu s'anava estenent; el nombre dels deixebles creixia molt a Jerusalem, i fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pere, 2, 4-9

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva, rebutjada pels homes, però escollida i preciosa als ulls de Déu. Vosaltres, com pedres vives, sou edificats per Déu com a temple de l'Esperit perquè formeu una santa comunitat sacerdotal que ofereixi víctimes espirituals agradables a Déu per Jesucrist. Per això es diu a l'Esriptura: Poso a Sió un que és pedra angular / escollida, preciosa; / els qui creuen en ell / no quedaran confosos. Per tant, vosaltres, els qui creieu, teniu un gran honor. En canvi, per als qui no creuen, la pedra rebutjada pels constructors ara és la pedra principal, i és pedra d'ensopec i roc que fa caure; hi ensopeguen els qui refusen de creure en la Paraula: és això a què estaven destinats. Però vosaltres sou llinatge escollit, casa reial, comunitat sacerdotal, nació santa, poble que Déu s'ha reservat, perquè proclameu la lloança d'aquell que us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable. Vosaltres que en altre temps no éreu cap poble, ara sou el poble de Déu; no éreu compadits, però ara ell s'ha compadit de vosaltres.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli de sant Joan, 14, 1-12

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: —Que els vostres cors s'assenen. Creieu en Déu. Creieu també en mi. A la casa del meu Pare hi ha lloc per a molts. Si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos-hi estada? I, quan hi hauré anat a preparar-vos-la tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres estigüeu allà on jo estic. I allà on jo vaig, ja sabeu quin camí hi porta.

Tomàs li preguntà: —Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta?

Jesús li respon: —Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi. Si m'heu conegut a mi, també coneixereu el meu Pare. I des d'ara ja el coneixeu i l'heu vist.

Li diu Felip: —Senyor, mostra'ns el Pare, i no ens cal res més.

Jesús li respon: —Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare. Com pots dir que et mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic, no les dic pel meu compte. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me, jo estic en el Pare i el Pare està en mi, i, si més no, creieu per aquestes obres. Us ho ben asseguro: qui creu en mi també farà les obres que jo faig, i encara en farà de més grans, perquè me'n vaig al Pare.

...el camí, la veritat i la vida

La imminència de la creu és pertorbadora, perquè per als deixebles implica el final del seguiment. Però, és així? En realitat Jesús gira la lògica dels deixebles com si es tractés d'un mitjó: la creu no significa el final, sinó que adquireix un sentit positiu i productiu. Jesús se'n va al Pare, però rere seu s'obre el nou camí de la relació d'amor ferma i perpètua amb la humanitat. Això és una revelació alliberadora, perquè en aquest anar-se'n al Pare no hi ha un comiat o un abandó, sinó la revelació de la via que permet trobar Déu. Així queda clar que no estem mai en possessió de la veritat, sinó que aquesta és fora de nosaltres, manifestada amb plenitud en la fe i l'amor a Jesús. La Veritat és l'amor a una persona!

Joaquim Malé i Ribera

SALM 32

*R. Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.*

**Justos, aclameu el Senyor;
fareu bé de lloar-lo, homes rectes.
Celebreu el Senyor amb la lira,
acompanyeu amb l'arpa els vostres
cants.**

**La paraula del Senyor és sincera,
es manté fidel en tot el que fa.
Estima el dret a la justícia,
la terra és plena del seu amor.**

**Els ulls del Senyor vetllen els qui el
veneren,
els qui esperen en l'amor que els té:
ell rescata de la mort la seva vida,
els retorna en temps de fam.**

Les celebracions amb la participació de fidels, a partir del 30 i 31 de maig

Les celebracions dominicals amb la participació presencial dels fidels a la Diòcesi de Girona s'iniciaran progressivament a partir dels dies 30 i 31 de maig de 2020, solemnitat de la Pentecosta. Ho va anunciar el dimecres 6 de maig el bisbe Francesc en una disposició annexa a la nota de la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) del 29 d'abril (la podeu consultar al web del Bisbat de Girona), que inclou un seguit de mesures de prevenció per a la celebració del culte públic als temples.

A continuació, podeu llegir el document íntegre:

El bisbe de Girona

Disposició annexa a la nota de la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) del 29 d'abril de 2020, davant l'inici de la sortida del confinament.

CONSIDERANT:

- Que no es coneix amb certesa quan s'iniciarà cada fase del desconfinament perquè depèn de les indicacions de les autoritats sanitàries.
- Que cal facilitar que es compleixi la recomanació que les persones grans i en situació de risc puguin mantenir les mesures de prevenció en els seus domicilis.
- Que temporalment, mentre duri la crisi sanitària, està suspesa l'obligació del precepte dominical.
- Que la situació sanitària de la pandèmia no és la mateixa a les diferents comarques que configuren el Bisbat de Girona.
- Que es preveuen moltes dificultats per organitzar la presència dels fidels amb un terç de l'aforament dels temples.
- Que l'edat d'una bona colla de preveres i diaques indica que cal considerar-los persones de risc, tant per contagiar com per ser contagiats.
- Que molts preveres són rectors de diverses parròquies, amb la necessitat de desplaçar-se i sense temps suficient entre cada celebració per adoptar les mesures de prevenció.
- Que cal tenir els mitjans necessaris i organitzar-se per poder complir les mesures de seguretat i higiene en els llocs de culte.

Per tot això,

DISPOSO:

Que, al Bisbat de Girona, les celebracions dominicals amb la participació presencial dels fidels s'iniciïn progressivament a partir dels dies 30 i 31 de maig de 2020, solemnitat de la Pentecosta.

Teòricament, haurà començat la segona fase de desescalada, amb més garanties per evitar els contagis, amb més temps per decidir els llocs de les celebracions, i amb l'aforament del 50 %, que facilitarà el control dels fidels participants.

Aquesta disposició ha estat acordada pel Consell Episcopal i consensuada favorablement amb els arxiprestes de la Diòcesi.

Tots tenim un gran desig de retornar a les celebracions comunitàries de la nostra fe, però l'amor als altres i a un mateix ens exigeix vetllar amb molta cura i prudència per la salut de totes les persones.

Aquestes mesures, les de la CEE i aquesta disposició, concreten i actualitzen el manament de l'amor en aquest moment social i eclesial que vivim.

Girona, 6 de maig de 2020

ENTREVISTA

25 anys del Concili Provincial Tarraconense

Mn. Joan Guiteras i Vilanova és avui el degà-president emèrit del Capítol de la Catedral de Barcelona. Avui explica el record d'aquella trobada i el vincula a una Església amb diverses veus però amb una sola paraula, que sap ajustar la seva missió a l'Evangelí.

Com recorda la seva participació al Concili Provincial Tarraconense?

Vaig participar, per designació del Capítol de la Catedral de Barcelona, en aquest Concili Provincial. Em vaig sentir honorat de ser testimoni del ressò de les veus de les diòcesis de Catalunya. El Concili era un do de Déu i entroncava amb les Constitucions del Vaticà II. Sovint em preguntava: Església, què dius de tu mateixa i com ets fidel a la teva missió a la nostra terra? Quan es parlava de l'Església, de vegades estava molt content i d'altres no tant. Hi va haver moments de tensió, cosa normal. Suposo que els bisbes també hi patien.

Què va representar per a l'Església aquesta iniciativa?

Va ser un moment intens: s'havia de fer una avaluació i establir elements per a una missió adequada als contemporanis. Demanava sinceritat. El fruit primer era la conversió. Les estructures es renoven amb la sinceritat provinent de l'Esperit. Algunes conclusions no foren del grat de tots. Suposava una reflexió, més enllà de les opinions. No era patrimoni d'elits, sinó una eina que mouria la vida dels fidels i que havia d'arribar a molts.

Quins aprenentatges es poden extreure d'una experiència sinodal com aquesta?

Feia temps que no s'havia celebrat cap Concili Provincial. Els cristians hauríem d'aprendre més a reflexionar, a dialogar i, per tant, a saber quines cartes entren en joc. Dialogar comporta tractar els assumptes amb franquesa, sense faltar a la prudència que sant Tomàs, en la *Summa*, defineix com la «*recta ratio agibilium*», és a dir, com «el raonament recte per actuar bé». Les sessions demanaven paciència. Escoltar també fatiga, tot i que el sant cafè, de tant en tant, ens desvetllava. A més, convé que els diversos accents dels grups eclesíastics se sentin germans.

Mans Unides llança una campanya d'emergència

Amb motiu de la crisi del coronavirus, Mans Unides ha obert un compte d'emergència per respondre a les peticions d'ajuda que està rebent des de la majoria dels quasi 60 països en els quals treballa. L'ONG de l'Església ha destinat ja més de 700.000 euros dels seus fons a projectes destinats a reduir les conseqüències que la pandèmia de coronavirus està tenint entre els més desfavorits. En aquestes primeres setmanes, Mans Unides ha aprovat ja 29 projectes d'emergència per atendre necessitats urgents en l'àmbit sanitari, de prevenció, d'alimentació i higiene i d'assistència en drets en països d'Amèrica, Àsia i Àfrica. Per col·laborar, es pot fer un donatiu al compte corrent ES42 0049 6791 7420 1600 0102, a través de Bizum (codi 33439) o per telèfon al 900 811 888.

EMERGENCIA CORONAVIRUS

AJUDAR ALS MÉS VULNERABLES ESTÀ A LES TEVES MANS

QUE LA TEVA SOLIDARITAT NO S'ATURI A LES NOSTRES FRONTERES

Mans Unides

DÓNA COMTE D'EMERGENCIA CORONAVIRUS:
ES42 0049 6791 7420 1600 0102

bizum CODI: 33439 900 811 888

SANTORAL I LECTURES

Diumenge cinquè de Pasqua, 10 de maig. Mare de Déu dels Desemparats. St. Joan d'Àvila (+ 1569). Prevere, patró del clergat secular espanyol. St. Job (s. VI aC) profeta. Invocat per adquirir paciència. **Lectures:** Ac 6, 1-7 / SI 32 / 1Pe 2, 4-9 / Jo 14, 1-12.

Dilluns, 11. St. Anastasi (s. II). Militar romà màrtir a Badalona, patró de Lleida. St. Ponç de Cimiez (+ 258). Patró dels herbolaris, dels estanquers i dels que volen deixar de fumar. Advocat contra les xinxes. Venerat a Cruïlles. St. Eudald (s. V). Màrtir, patró de Ripoll. Sta. Felisa, màrtir. **Lectures:** Ac 14, 5-18 / SI 113b / Jo 14, 21-26.

Dimarts, 12. St. Domènec de la Calzada (+ 1109). Capellà, patró dels enginyers de camins i ports. St. Pancraç (+ s. IV). Vaillet màrtir, advocat del treball, la salut i l'estabilitat econòmica. Sta. Flàvia Domitil·la (+ s. I). Donzella màrtir. Bt. Àlvar del Portillo (+ 1994), capellà. **Lectures:** Ac 14, 19-28 / SI 144 / Jo 14, 27-31a.

Dimecres, 13. Mare de Déu de Fàtima. Invocada per obtenir la pau. St. Pere Regalat (+ 1456), franciscà. Sta. Glicèria de Trajanòpolis (+ 177), verge màrtir. **Lectures:** Ac 15, 1-6 / SI 121 / Jo 15, 1-8.

Dijous, 14. Mare de Déu de l'Alba. St. Maties, apòstol. St. Isidor (s. III), màrtir. Sta. Gemma Galgani (+ 1903), religiosa mística. Invocada per aprovar els exàmens. **Lectures:** Ac 1, 15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15, 9-17.

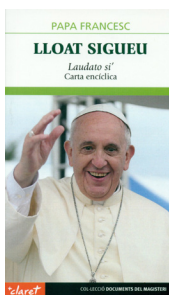
Divendres, 15. St. Isidre llaurador (+ 1130), patró de la pagesia. Sta. Joana de Lestonnac (+ 1640), fundadora de la Companyia de Maria. **Lectures:** Ac 15, 22-31 / SI 56 / Jo 15, 12-17.

Dissabte, 16. St. Honorat (+ 600). Bisbe d'Amiens, patró dels flequers, pastissers i confiters. St. Joan Nepomucè (+ 1393). Capellà. St. Simó Stock (+ 1265), religiós. **Lectures:** Ac 16, 1-10 / SI 99 / Jo 15, 18-21.

Litúrgia de les Hores. Setmana I.

APUNTS

Campanya amb motiu del cinquè aniversari de l'encíclica «Laudato si'»

Amb motiu del cinquè aniversari de la publicació de l'encíclica *Laudato si'*, del papa Francesc, la Xarxa de Parròquies EcoSolidàries, que impulsa l'entitat Justícia i Pau, difon cada dia durant aquest mes de maig un missatge en clau de conversió ecològica. Són imatges senzilles i petites reflexions escrites, i en format àudio, per promoure el compromís amb la casa comuna entre les comunitats cristianes. Sota el lema «*Laudato si'* cada dia», els continguts es poden trobar al web i a les xarxes socials de la iniciativa: www.justiciaipau.org/ecoparroquies. Davant d'aquesta efemèride, el Papa ha recordat que «*Laudato si'* ens ensenya com construir junts un món millor» i que «el clam de la terra i el clam dels pobres no poden esperar més».

Manifest dels moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears

Els moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears van fer públic un manifest amb motiu del Dia del Treball, que va tenir lloc la setmana passada. «El primer de maig és sempre moment de reclamar el protagonisme de la classe obrera i moment de reivindicar totes les lluites que ens han portat a millorar les condicions de vida de treballadores i treballadors», afirmen en la presentació. Alhora, destaquen que, «en aquest primer de maig de 2020, la crisi sanitària creada per la Covid-19, que ha esdevingut ja una crisi social i econòmica, ens fa demanar mesures d'acció ràpida per reduir les desigualtats i patiments dels treballadors i treballadores». Trobareu el manifest a la pàgina web del Bisbat de Girona.